ընդ որս էր և Ճարտարապետ քաղաքին, և եկեալ արկին 'ի քննութիւն զբովանդակ տեղիան, և ետուն չափել ըզբարձրութիւն և զլայնութիւն պարսպին, և զայլ տեղիս մի առ մի, և դարձ արարեալ առ դատաւորն, մատուցին նմա զարդիւնս քննութեան, և նորա 'ի գրի հարեալ զամենայնն ետ ցՅովհաննէս Պատրիարք։ Սակայն զկնի նորոգութեանցս այսոցիկ՝ բազում չարիս կրեցին Պատրիարքն և միաբանք Ս. Յակոբայ յերեսաց այլազգեաց, զի բազում անգամ քննութիւն արարեալ, հրաման տային նորոգութեան՝ այլ 'ի ձեռնարկելն Հայոց 'ի գործ՝ յարուցանէին վէճս և խռովութիւնս պատճառելով զպատճառս, և խափանէին զգործն, որպէս յայտ առնեն բազմաթիւ գրեանք դատարանի և այլոց վասն այսր։ Հուսկ ուրեմն հաճեցոյց զկամս նոցա՝ և աւարտեաց զնորոգութիւնն, կրելով վիշս և զնեղութիւնս, այլ ոչ իսպառ կարաց զերծանիլ 'ի վնասուց և 'ի տուգանացն այլազգեաց, զորոց տեսցի 'ի ստորև, ՌՌԾ (1692)։

Ի սմին ժամանակի Յոյն պատրիարքն Երուսաղէմի նստեալ 'ի Կոստանդինուպոլիս, առաքէր առ փոխանորդ իւր աղգի աղգի հրովարտակս, երբեմն վասն Լատինացեալ Յունաց, և երբեմն վասն ձիթենեաց և արտօրէից Ս. Եղիսպի վանաց, զոր ժառանգեցին 'ի Վրաց։ բայց նա և ոչ զմին կարէր գործադրել, այլ միայն տայր առատ տուգանս, և 'ի նոյն ձգէր նաեւ զՅովհաննէս Պատրիարք Հայոց։ Եւ յաւուրս քառասնորդական պահոց համբաւ իմն տարածեաց 'ի քաղաքին, իբրու թէ Պատրիարքն Յունաց առեալ իցէ հրովարտակաւ զՍ. Յակոբ 'ի ձեռաց Հայոց, և պահեալ զհրովարտակն յ8 յամսեանն Յունիսի՝ տարեալ մատոյց առ դատաւորն զի արձանագրեսցէ զայն 'ի դաղտ, և նորա չառեալ յանձն՝ կոչեաց զՀայս և զԼատինս, և առաջի ամենեցուն ընթերցաւ զայն, որոյ իմաստքն էին՝ յերեկոյի Ծրագալուցի Զատկին միայն Պատրիարքն Յունաց և կամ Փոխանորդ նորին մտցէ 'ի Գերեզմանն Քրիստոսի, և այլք կացցեն արտաքս։

Եհարց դատաւորն ցՅովհաննէս Պատրիարք, յօժարի՞ք ընդ այս, և նորա, մերժեալ զրանս Յունաց, մատոյց զէին գրեանս, որք յաւուրս Անդրիաս Պատրիարքի,